

Tolažba Lorberju

7. Junij 1842, dopoldan

Prošnja služabnika: 'O ti, moj preljubi Gospod in Oče Jezus, ti presveti, ti najbolj ljubeči Bog od vekomaj do večnosti, ti najbolj usmiljeni svetovalec v vsaki stiski! - Vidiš, da moje srce razburjajo številni pojavi in ti jih tudi poznaš. Zato mi jih ni treba predstavljati, o presveti Oče, z usti ali s črkami Svetega pisma. - Oh, daj mi torej tolažbo, da ne bi zaradi takšnih udarcev po mojem resnično ubogem srcu postal nesposoben opravljati posle duha, ki si mi jih zaupal in na koncu zaradi takšne nesposobnosti izgubil, kar si mi, ubogemu grešniku, tako milostno zaupal! - O sveti, dragi, nadvse dobri Oče, usmili se me in me reši te velike stiske srca! - Zgodi se Tvoja volja! - Amen.'

1 Da, da, zelo dobro vem, kaj ti manjka. - Vendar si za take primere zapomni: če zaradi svobodne volje in znanja, ki sta lastna vsakemu človeku, ne moreš ničesar spremeniti, si v prihodnje prihrani ves trud in delo! Kajti drevo, ki je v sredini popolnoma gnilo, ne boš nikoli obudili k življenju, ne glede na to, kako skrbno ga vsak dan zalivaš.

2 Zato se ne obremenjuj z besedami, ki prihajajo iz ust nečistih, povsem posvetnih človeških duhov. Naj črpajo iz zaklada svoje posvetne modrosti, ki je iz sveta in pripada zgolj svetu! Naj se pogovarjajo in vadijo svoje hvaljene denarne vrline! Naj takšni svetovni modreci govorijo črno in belo, naj jim bo celo Moja stara in vsaka nova beseda najbolj barbarska neumnost! Kajti glej, ta resnično bedna, kratka blaženost jim mora biti dana za njihove denarne vrline, saj s tem življenjem, ki je tako edinstveno prav zanje, sklenejo tudi vse na svetu!

3 Glej, taki najčistejši materialisti so vedno najbolj mlačni duhovni ljudje! Ja, ravno tako so leni kot materija, na katero so vezani – zato se ne morejo dvigniti nad mrtvo naravo svoje in katere koli druge materije.

4 Ker pa je zanje materija nekaj trdnega in edino razumljivega, tudi njihov duh popolnoma preide vanjo, se popolnoma prepusti materiji in, dokler v njem še žari iskra življenja, popolnoma razmišlja iz nje. Zato so za njih vse duhovne stvari le najbolj očitna neumnost.

5 Ker pa je duh popolnoma v svoji materiji, se tudi zgodi, da včasih duhovito in navidezno bistroumno spregovori iz svoje materije, tak govor je potem posvetna modrost. - Ampak šele zdaj pride veliki ampak! Zdaj pa boš slišal nekaj povsem novega!

6 Ko pa materija takih ljudi pogoltne njihovega duha, kakor goreči stenj pogoltne olje v svetilki (ob tem ugasne mlačen plamen), bo ugasnil tudi njihov duh za vse večne čase. Kajti glej, to so tiste človeške ličinke, ki niso ne hladne ne tople, ampak mlačne, torej niso ne slabe ne dobre, ampak mrtve kot sama materija. Zato bodo tudi izpljunjeni iz Mojih ust - ali z drugimi besedami, po tem življenju večno prenehajo

obstajati. In podobni so mrtvim kamnom, saj tudi poživljajočega kaznovanja niso več zmožni prenesti. Zato so tudi ne trohljivi.

7 Kjer pa si življenja ni več mogoče zamisliti, na kaj naj se prenese nagrada, ki je samo po sebi le najbolj pristno večno življenje?! - Zato pravijo, da gre lažje kamela skozi šivankino uho, kot živi bogataš, ki je v duhu mrtev! Resnično ti povem: Če bogataš ne stori, kar sem nekoč svetoval bogatemu mladeniču, ne bo ohranil življenja.

8 Kdor pa pravi: Varčujem za svoje otroke, da jih bom nekoč lahko preskrbel in jim zagotovil neodvisnost" - tudi njim ne želimo zameriti njegovega veselja in jim želimo omogočiti, da svojim otrokom nemoteno pripravijo večni grob. - Misliš, da mi je mar za takšne ljudi? - Povem ti: gnilo jabolko je v Mojih očeh višje od takih ljudi!

9 Zato ti ni treba biti užaljen, niti ti ni treba skrbeti, ampak jim z veseljem podeli to kratko blaženost, tako kot jaz. - Če namreč prezirajo stari evangelij in me imenujejo 'uboga para', gotovo pred teboj ne bodo ravnali drugače, saj ti pričuješ samo o Meni, o Meni preziranem in zasmehovanem in o Meni, križanem.

10 Povem pa ti: če bi tvoja beseda imela odobravanje sveta, ne bi bila od Mene! Zaničevanje sveta je vedno največje pričevanje o tem, kar prihaja od Mene.

11 **Kdor te torej žali in beži od tebe, žali in beži tudi od Mene! Kajti kar prihaja od tebe, prihaja tudi od Mene.** - Zato bodi vesel! - Amen.

Jakob Lorber
Nebeški darovi 2